

KOSTNICKÉ JISKRY

Evangelický týdeník

12/2010

21. dubna 2010

ročník 95

cena: 13 Kč

Příští číslo vyjde
28. dubna

Z obsahu

* Taizé - pokračování 3

* Synu, jdi dnes pracovat
na vinici

* Z ekumeny

Poselství k neděli Jubilate

NEJEN MAKE-UP...

1 J 5,1-5

„Lidé se málokdy mění uvnitř. Většinou si jen nasazují masky.”

Tento citát občas krutě a bohužel i pravdivě mří do našich vlastních řad. Zvláště věřícím totiž někdy lidé vyčítají, že mají víc tváří. Jednu pro církev a jinou doma. Další v zaměstnání, další uprostřed kruhu přátel. A pak zbývá ještě jedna. Ta je pečlivě ukryta hluboko pod povrchem našeho srdce. A máme dobré důvody, proč ji skrývat. Bývají tam věci, kterými se obvykle nechlubíme. Pohrdání těmi, co nejsou tak dobří jako my. Lhostejnost vůči těm, které potkáváme. Nestydaté sobectví. Jak to Ježíš vystihl, když popsal člověka jako krásně vyzdobený hrob, který je ale uvnitř plný hniloby. Alespoň ve světlejších chvílích se nám chce volat s Pavlem: Jak ubohý jsem člověk! A v takových chvílích nás tento text

povzbuzuje k smělé důvěře. Smíme být pevně přesvědčeni o tom, že jsme v rukou Mistra, který z nás právě formuje překrásný šperk. Obřezává naše srdce. A tam, kde mu důvěřujeme a vzdáme se kontroly, přemáhá hořkost, povýšenost a pohrdání druhými. Na jedinou jsme schopni milovat ty, kterými jsme dřív pohrdali, žehnat těm, kdo byli naši nepřátelé. Pán Bůh zjevně nemá zájem o nedělní křesťanství, vůbec nemá chuť lidem jen nanést make-up, aby chom vypadali lépe a aby překryl místa, za která se stydíme. Vítězí totiž ti, kteří si upřímně přiznají krach a čerpají ze zdroje lásky, který nikdy nevyschne.

Přemek Pýter,
kazatel CB Vysoké Mýto

Světová rada církví (WCC) k podpisu Rusko – americké smlouvy o snížení počtu strategických zbraní

Na novou Rusko-americkou smlouvu, podepsanou 8. dubna 2010 v Praze, Světová rada církví již dlouho čekala: Ohlašuje dosažení dohody o snížení síly a počtu jaderných zbraní mezi dvěma nejsilnější vyzbrojenými státy světa. A my v tom vidíme znamení potřebného směřování ke spravedlivému a udržitelnému míru celého světa.

Obě vlády dohodly sice spíše skromné zásahy do svých ničivých arsenálů, ale nejslibnější částí jejich úspěchu je příslib vzájemné otevřenosti. Pakliže nejmocnější státy světa chtějí být vůči sobě otevřené ... jak doufáme že budou..., pak budou schopny vnést nové vztahy a naději i do ostatních problémů jaderného odzbrojení. A nová vzájemná důvěra jim pomůže vydláždít chodníček k dalším a hlubším zásahům do jejich neuvěřitelných arsenálů.

Znaky otevřenosti jsou významné zvláště nyní, kdy se blíží další příležitost k úspěchu: Doslovně všechny vlády přispěchají příští měsíc do Spojených národů, aby tam přezkoumaly nejvýznamnější dohodu o odzbrojení, stávající Smlouvu o nešíření jaderných zbraní. Jak řídicí středisko Světové rady církví prohlásilo již minulého září, "průhlednost je proveditelná, nepostradatelná a již dávno splatná". A co více, je potřebná.

Modlíme se, aby vlády měly odvahu a vůli pokračovat v tomto nepostradatelném vývoji.

Rev. Dr Olav Tveit,
Generální sekretář Světové rady církví

(Podle zprávy WCC ih)

Rozpolcené vody

Nezní to příliš velikonočně. Tyto jarní svátky si spojujeme s vajíčky, zajíčky, v případě hlubšího biblického povědomí s ukřižovaným Ježíšem. Rozpolcené vody k Velikonočním přesto patří. Pravda, nejsou tak známým symbolem jako obětovaný Beránek či prázdný hrob. Ve starozákonním příběhu o vyvedení Izraele z Egypta, na něž křesťanské Velikonoce navazují, však hrají důležitou roli. Poslední překážku,

kteřá brání Božímu lidu vyjít z otroctví do svobody, v něm tvoří vody Rudého moře. Situace je o to dramatičtější, že mu zezadu šlape na paty faraónovo vojsko. Mojiš tehdy vztáhne ruku nad moře a jeho vody se rozestoupí. Záchrana je završena. Kniha Exodus dokonce vysvětluje, jak se to stalo: „Hospodin hnal moře silným východním větrem, až ho proměnil v souš." My lidé dokážeme rozfoukat na-

nejvyšší vodu na talíři. Vidět v pozadí vanoucího větru Boha nám však příliš problémy nedělá. Mezi projevy, které Bohu Bible připisuje, patří vítr k těm intelektuálně nejstravitelnějším. Smrtící mořské vody rozpolcuje „Boží dech". Jeho vanutí má ovšem pro Boží lid zcela zásadní důsledky: Kde je Izrael v koncích, tam před ním Bůh otevírá novou budoucnost! Činí tak způsobem, který se vymyká všemu dosud poznanému. Moře se před ním rozeštoupí a Boží lid prochází jeho prostředkem na druhý břeh. Uniká hrobníkovi z lopaty a vrací se zpátky do života. Nezakládá se tu nový přírodní zákon. Faraónovo vojsko ony vody vzápětí pohltní. Zachraňující milost spočívá jen na těch, v jejichž mysli se prolíná pokorné sklonění s vůlí po životě. Rozpolcení vod Rudého moře je předehrou k Velikonoční neděli. Záchrana Izraele, k níž díky němu dochází, demonstruje vítězství pravdy nad lží, spravedlnosti nad svévolí. Vzkříšení ukřižovaného Ježíše posunuje toto poselství ještě o kvalitativně vyšší. Už nikoli pouze vítězství v danostech tohoto světa. Ježíšův prázdný hrob dává najevo, že se možnost tohoto vítězství otevírá i za jeho hranicemi. Co my lidé svou neprozřetelností ustavičně vyvádíme z rovnováhy, nezůstává naším věčným prokletím. Ježíš zakrývá tuto hanbu našeho lidství a bere odpovědnost za naše lidské selhání na sebe. Mře jako obětní beránek a získává nám tak život. Už nejenom vody, ale i smrt je rozpolcena a ti, v jejichž mysli se prolíná pokorné sklonění s vůlí po životě, mohou přejít na druhý břeh.

Emanuel Vejnar

AKTUALITA

Polským křesťanům, všem Polákům

Vážení, sestry a bratři v Kristu, přijměte naši hlubokou soustrast k tragickému úmrtí Vašeho prezidenta Lecha Aleksandra Kaczynského, jeho manželky Marie, k úmrtí představitelů církví, armády, politiky, Federace katyňských rodin. Tragédií 10. dubna 2010 ve Smolensku jsme hluboce zasaženi. Neznáme slova, která by vyjádřila náš smutek. Tragédie se dotýká i nás, kdo spolu s Vámi žijeme v úzkém sousedství evropského prostoru.

Prosíme Boha Otce, aby Vás těšil ve Vašem zármutku. Modlíme se, aby hrůzy, které se staly Vašemu národu u Smolenska roku 1940 a roku 2010, nezakryly naději, kterou máme v Kristu ukřižovaném a vzkříšeném. S upřímnou účastí Vaši

sestry a bratři v Kristu z Českobratrské církve evangelické v České republice.

Lia Valková, synodální kurátorka
a Daniel Ženatý, 1. náměstek
synodálního seniora

Z církví doma i ve světě

SOUSTRASTNÝ DOPIS DIAKONIE ČCE

Vážení přátelé, bratři a sestry, nesmírně nás šokovala zpráva o leteckém neštěstí u Smolenska, kde zahynul Váš prezident s chotí a s nimi velký počet reprezentantů polského státu, armády i církve a dalších osobností. Neumíme ani plně tuto skutečnost přijmout a adekvátně na ni reagovat. Což teprve musí tato tragédie znamenat pro Váš národ, pro každého Poláka bez ohledu na jeho politické či náboženské postoje. Stěží jen si umíme představit, jaký zármutek v těchto dnech prožíváte. Přesto Vám chceme říci, že jsme v těchto chvílích v duchu s Vámi plačícími a nařkajícími. I my jsme hluboce zasaženi, plní zármutku a bolesti. V modlitbách prosíme o posilu pro rodiny obětí letecké katastrofy. Myslíme i na Vaši církev, která ztratila svého služebníka br. Adama Pilcha. Myslíme na Vaše spoluobčany, kteří jsou ve svém životě znejistěni a kladou si otázky, na které se těžko hledají odpovědi. Chceme Vám, pracovníkům Diakonie i celé církve vyjádřit naši solidaritu. Prosíme našeho Otce v nebesích, aby v této těžké situaci žehnal Vaši službě, abyste přinášeli naději, smíření a pokoj všem, kteří trpí. Jméнем pracovníků Diakonie Českobratrské církve evangelické

*Mgr. David Šourek
Ředitel Diakonie ČCE*

V Praze dne 12. dubna 2010

PROHLÁŠENÍ SYNODU EVANGELICKÉ CÍRKVE AUGSBURSKÉHO VYZNÁNÍ V POLSKU

Tváří v tvář tragédii, která zasáhla naši zemi a její obyvatele, se XII. Synod naší církve připojuje ke všem, kteří prožívají utrpení, bolest, pocity znejistění a beznaděje.

Do svých modliteb vkládáme obzvlášť rodiny a blízké obětí tragédie. Právě oni mají v tomto těžkém čase pocítit naši solidaritu a projev přátelství. Jejich bolest je naší bolestí, jejich ztráta je naší ztrátou. Jakékoli rozdělující faktory jsou tu bezvýznamné, neboť v těchto dnech jsme společenstvím spoluobčanů, kteří prožívají lidské drama.

Symbolika místa a času dnešní tragédie nechť je znamením touhy po sjednocení, bratrství a po budování opravdové lásky pro budoucnost Polska. Jako členové nejvyššího shromáždění polských evangelíků, kteří při této tragédii také ztratili vynikající osobnost a faráře, vyjadřujeme opravdovou úctu všem spoluobčanům, kteří byli tak náhle odvoláni k našemu Pánu. Jejich zkušenost, práce pro lepší, spravedlivější a bohatší zemi, stejně jako angažmá ve veřejném životě jsou nenahraditelné. Bez nich bude utváření skutečnosti mnohem obtížnější. Jsme přesvědčeni, že vzpomínka na ně, příklady, které vytvořili, stejně tak jako možnost cítit se sjednoceni kvůli jejich odchodu, nám v této těžké době pomohou.

Ve jménu památky a úcty k obětem, vědomi si, že Bůh jedná podlé své vůle, chceme zde prohlásit, že učiníme vše, co je v naší moci, abychom v každodenních činnostech evangelického společenství dokázali, že smrt našich sester a bratří nebyla marná.

Nechť jsme sjednoceni tváří v tvář této tragédii. Pracujme však také společně na tom, co naše země potřebuje.

EVROPŠTÍ BAPTISTÉ ÚSPĚŠNĚ PODPORUJÍ ZAKLÁDÁNÍ NOVÝCH SBORŮ

Bělehrad - EBF. Víc než tisíc lidí přijalo od roku 2002 křesťanství díky programu Evropské baptistické federace na zakládání církevních sborů pod názvem Misijní projekt k samostatnosti. Na nedávném setkání výkonných pracovníků v srbském Bělehradě tento údaj prezentoval koordinátor projektu, pastor Daniel Trusiewicz.

V současnosti projekt podpořil padesát osm iniciativ ve dvaceti čtyřech zemích zvláště východní Evropy a Středního Východu. Projekt poskytuje finance na založení a provoz církevního sboru jen prvních pět let, potom by místní společenství mělo být schopno pracovat samostatně.

Úspěšně se to dosud podařilo jen sboru pod vedením Vladimíra Omelshuka v ukrajinském Kyjevě. V ostatních společenstvích si pastoři musí najít další zaměstnání jako dodatečný zdroj příjmů. Žádný sbor však navzdory problémům nezanikl.

Prvokřesťanská Písma

(K odkazu předního starozákoníka)

„První zákon. Na úpatí Sinaje.“ – Názvy dvou česky vydaných knih Ericha Zengera, který zemřel 4. dubna 2010 ve věku 70 let v německém Münsteru, označují dvě těžiska jeho celoživotního díla – starozákonní vědu a křesťansko-židovský dialog. Ze starozákonních spisů se Zenger nejobšírněji zabýval Tórou (pěti knihami Mojžíšovými) a Žalmy. Podle Zengera by křesťané měli číst Nový zákon jako „midraš“, výklad zákona „prvního“, tj. Starého zákona, a neměli by zapomínat na židovské kořeny křesťanství. „Ignoratio enim Scripturarum ignoratio Christi est. (Neznat Písma znamená neznat Krista.)“ – Při výkladu polemického výroku církevního otce Hieronyma nepřestával Zenger zdůrazňovat, že „Písmy“ rozumí ještě Hieronymus Starý zákon. (Dodejme: Prvotní církev četla Starý zákon převážně v řeckém překladu, jako tzv. Septuagintu; mezi badatele zabývající se zvěstnými posuny mezi hebrejskou a řeckou verzí SZ patřil vedle Zengera zejména prof. Jan Heller.) Jak aktuální je ústřední Zengerův důraz v době, kdy v rámci mediálního ohlupování za největšího odborníka na křesťanství platí obecně psavec Dan Brown, který snad Starý zákon nikdy ani neotevřel!

František Schilla

Kacířské poznámky k titulní straně velikonočního ET–KJ 2010

„...byl sice ukřižován, ale...“ sice jsme brutálně udeřili nesnesitelně laskavého Boha do tváře, ale... Otec se ho zastal, takže už nemusíme sami sebe se bít?

Jak je to s námi, bratře Hurte, a s událostí toho vzkříšení ze Zákona mrtvých k novotě života?

Při pozornější četbě podle Jana si nelze nevšimnout, že Beránek Boží snímá hřích světa, bratře Voráči. Nikoli hříchy a už vůbec ne ze světa hovícího si ve zlém. Spíše osobně a po jednom osvobozuje ze závislosti na obecném trendu do zahynutí v jeho nesmiřitelnosti s

Bohem takovým, jaký vpravdě je. Na kříži ztělesnil, zviditelnil kvůli mně ukřižovaný můj hřích a smrt, a zjevil život, vzkříšení. Nikoli paušálnost, ale singularitu, naprostou jedinečnost té milosti každému věřícímu: „...abychom učiněni byli spravedlností Boží v něm?“

Aby na tobě a na mně, bratře, Bůh Otec zpřítomňoval životodárnou pravdu svého zjevení v Synu. Nejde jen o poslední slovo, milé předsednictvo, ale o neméně významné potěšení prvního a posledního a všech mezi tím. To je ten soud. Naše životy se jen jaksi

neodvíjejí směrem k věčnému odpočinutí. Oslavený Pán nás živí permanentní nadrozumovou obranou, inspirací a iniciativou srdce i mysli, totiž pokojem Božím. Ta zkušenost, totiž co to s námi dělá, není pro živou víru otevřenou otázkou, ale sérií odpovědí a svědectví.

A život po životě? Milý L.P., i ve škole života odpovídejme celou větou: „Víme, že jsme přeneseni ze smrti do života, protože milujeme bratry. Kdo nemiluje bratra, zůstává ve smrti.“ (1 J 3,14)

Samuel Hejzlar

Zápal připomínající reformaci

(Církevní instituce v zrcadle světového tisku)

„Ted’ už vím, jaké pocity doprovázely reformaci!“ – Výrokem katolického přítele uvádí mediální analytik Andrew Brown pravidelný rozbor britského tisku v anglikánském týdeníku The Church Times z 26. března 2010. Ten je zaměřen výlučně na téma, jež v současnosti hýbe médii nejen britskými: na případy zneužívání dětí v rámci římskokatolické církve. „Ve všem tom falešném či hysterickém rozhořčení je tvrdé jádro skutečného šoku ... Myslím, že jsme sledovali, jak římskokatolická církev přichází v notné míře o morální autoritu, a že se jedná o poučný proces," pokračuje Brown.

Reformaci připomínající zápal (sebe)kritické a potenciálně obnovné eklesiologické reflexe, a to napříč denominacemi, bylo možno kolem Velikonoc 2010 v dané souvislosti ještě zřetelněji postřehnout v kvalitních (velkoformátových) novinách německých. Upozorněme alespoň na dva výrazné příspěvky v deníku Frankfurter Allgemeine Zeitung.

OTŘESENÁ DŮVĚRA V CÍRKEVNÍ INSTITUCE

O „krizi důvěry“ u obou hlavních konfesí (tj. u katolické i evangelické církve) v Německu se zmiňuje Friedrich Wilhelm Graf, profesor systematické teologie v Mnichově. Od založení Spolkové republiky Německo obě církve agresivně expandovaly (bez ohledu na zmenšující se počet členů), což jim ale neprospělo. „Kdo chce, byť z pochopitelného vlastního zájmu, k posílení vlastních mocenských šancí, dělat mnohé a pokud možno vše, ten riskuje, že zanedbá svůj ústřední úkol, totiž oznamování evangelia jakožto osvobozující pravdy. Početnější personál nezaručuje vyšší náboženskou kompetentnost... Podobně jako v globální finanční krizi platí, že důvěra je v moderní společnosti něčím nedostatkovým."

Eroze až hrozící imploze křesťanských církví jako významných státotvorných institucí děsí nyní v Německu všechny odpovědnější veřejné činitele. Jak jí čelit? V církevním zvěstování lze podle

Grafa často sotva poznat bohatství biblické tradice. Spory podložené argumenty a teologická vážnost bývají většinou nahrazovány žvásty založenými na pocitech, a zejména moralizováním, v němž jsou církevní elity obzvláště silné. Graf se pozastavuje nad tím, proč už dávno nejsou podrobeny rozboru frekventované pojmy jako „zachování stvoření", oblíbené pseudotrojiční formulace jako „rozhořčení, hněv a smutek" a kazatelnicový diskurz, jímž se návštěvníkům bohoslužeb – zhusta sociálně slabším – vnucuje kolektivní odpovědnost za utrpení v rozvojových zemích. Setrvalá moralistická zjednodušování, zdůrazňuje Graf, brání konstruktivnímu postoji vůči vlastním nedokonalostem. Za truchlivou kapitolu označuje aplikaci manažerských schémat z podnikatelské sféry na církevní tělesa.

OŽEHAVÁ TÉMATA MIMO „EKUMENICKOU" DISKUSI

„V tisících výborů, komisí a poradních orgánů se toho sice hodně napovídá, avšak málo řekne a ještě méně rozhodne. Ješitný sklon hlásit se o slovo naprosto ke všemu podrývá náboženskou věrohodnost," prohlašuje Graf a podobně jako autor nedávného článku v Kostnických jiskrách dodává, že o institucionálně rozhodujících otázkách se přitom ekumenicky, popř. korektnicky mlčí: O povolání katolického kněze se obzvlášť rádi ucházejí homosexuálové, přestože katolický učitelský úřad homosexuální jednání odsuzuje. Rutinně se hájí povinný celibát kněží, leč bez jediného přesvědčivého teologického ar-gumentu. (Doplňme: V českém prostředí teologicky interpretoval povinný celibát katolických kněží ad optimam partem, tj. z té nejlepší stránky, J.L.Hromádka a katolický teolog Skoblík, jehož argumenty před časem široce popularizoval spisovatel Ludvík Vaculík.) O pozice v evangelické církvi se stále více ucházejí ženy, zatímco brilantně vystudovavší teologové odcházejí pracovat do necírkevní sféry. Dvojznačnost

tohoto vývoje je ignorována, zato se vítá instituční otevřenost. (Opět doplňme: Na poválečnou feminizaci českého soudnictví, jež časově spadala vjedno s tendencí „sekyrnickou", poukázala Vaculíkova manželka; šířeji byly rozebírány neblahé dopady feminizace v branži učitelské. Některé – nejen české – svobodné církve se feminizaci vlastního kazatelského stavu tradičně brání.) Zdá se, že mnozí „církevní vůdcové" zapomněli, že otevřená kritika církevní instituce je již pět set let legitimním výrazem křesťanské svobody, uzavírá Graf.

KARDINÁL LEHMANN: HŘÍŠNÁ CÍRKEV

Rukavici vrženou turbulencemi kolem pedofilních skandálů zvedl na katolické straně poctivě mimo jiné německý kardinál Lehmann. Při všech výhradách vůči příčinnému spojování pedofilních skandálů s povinným celibátem uvádí: „Přesto je při tázání po případné souvislosti mezi celibátem a případy zneužívání jistě třeba mnohé zvážit: ... nako-lik může kněžská životní forma přitahovat muže s pedofilní orientací ... " Neváhá dále poukázat na nepodařené snahy o recepci Druhého vatikánského koncilu, kdy církev projevila falešnou toleranci vůči světu, a zejména u otázek sexuality zůstala ve zvěstování jako ochrnutá, takže už nemohla v dostatečné míře pomáhat. Ba dokonce výslovně konstatoje: „Koncil se (ještě) nedokázal probojovat k jednoznačné výpovědi o tom, že samotná církev je nejenom svatá, ale i hříšná." Nezaznívá snad i z těchto kardinálových slov nefalšovaný reformачní zápal?

František Schilla

Odkazy:

Graf, F.W.: Was wird aus den Kirchen? FAZ, 1.4.2010, s. 35-36
Kardinal Lehmann, K.: Kirche der Sünder, Kirche der Heiligen, tamtéž, s. 6

Brown, A.: Blame where blame is due, The Church Times, 26.3.2010, s. 28

Pokračování z minulého čísla
A v těchto místech v blízké vesničce Taizé kupuje ve svých 25 letech dům. Možná i na přímlovu vesničanky: "Zůstaňte tady, jsme zde tak sami."

Vesnice byla tehdy jen pár kilometrů od demarkační čáry, která oddělovala obsazenou Francii od svobodné. Osud Taizé je vytyčen – vytvářet mosty mezi lidmi dobré vůle a rušit všechny demarkační linie. Ty, jejichž symboly jsou státní vlajky, i ty, které rozdělují Boží děti do různých církví. Z malého začátku, pak i s několikaletým přerušením práce v Taizé se znovu bratr Roger po válce vrací, ale již ne sám. Pokračuje - v počátcích naší komunity jsme si byli vědomi toho, že můžeme začít váhat, a ptali jsme se: Budeme schopni vytrvat v tom, k čemu nás Bůh volá? O našem hledání jsem napsal jeden text a nemožu zapomenout na setkání s jednou ženou, která jej četla. Velice jsem si jí vážil. Stala se spisovatelkou a velice dobře znala Nový zákon. Řekla mi: Bojíte se, že nedokážete vytrvat? Ale vždyť je tu Duch svatý, a on je dost silný, aby podporoval vaše povolání po celý život. Spolu s bratry jsme dospěli k pochopení, že Duch svatý je stále s námi a že povede naši cestu. A náhle nám bylo jasné, že věrnost povolání od nás požadovala, abychom přijali závazek na celý život. Učinili jsme tak o Velikonocích roku 1949 v románském kostelíku v Taizé. Bylo nás sedm bratrů.

Kdo hledá společenství v Bohu, nechává na sebe neustále působit jedno zcela jasné místo z Nového zákona – Vždyť Bůh nám nedal ducha bázlivosti (strachu), ale ducha moci, lásky a rozvahy (2 Tm 1,7). Nastává postupný rozvoj této komunity a čas ukázal, že byla postavena na dobrých a správných základech. Připomeňme si některá slova slibu, kterým se noví bratři komunity po

několikaleté přípravě zavazují na celý život k následování Krista ve společném životě v celibátu a v co nejprostším životě. Milovaný bratře, co žádáš? Milosrdenství Boží a společenství svých bratrů. Kéž Bůh v tobě dokoná, co začal. Je to cesta zcela jiná, než nabádá lidský rozum, ale tak jako Abraham, i ty můžeš po ní postupovat kupředu jen vírou a ne tím, co vidíš, s tou pevnou nadějí, že ten, kdo dá svůj život pro Krista, ten ho znovu nalezne... A tak se od nynějška již neohlížejnazpět, raduj se v nekonečné vděčnosti a nikdy se neboj předcházet jítřenku, abys chválil, abys žehnal a abys zpíval Kristu, svému Pánu. Přijmi mě, Kriste Pane, a budu živ, kéž se raduji ve svém očekávání.

Budeme ještě pokračovat myšlenkami bratra Rogera: Pozvání k vnitřní radosti nás staví tvářív tvář zásadní volbě – rozhodneme se žít v duchu chvály? Jak řekl jeden křesťán žijící ve čtvrtém století: „zmrtvýchvstalý Kristus činí z lidského života slavnost, která nikdy nekončí. Ano, je to úžasná radost – evangelium nese v sobě tak zřetelnou nadějí, že bychom dali i sami sebe, jen abychom ji mohli předávat dál.Kde je pramen naděje a radosti? Je v Bohu, který nás neúnavně hledá a nachází v nás hlubokou krásu lidské duše. Bůh z nás činí chudé evangelia. Volá nás k tomu, abychom mu velmi prostě dali svoji důvěru.

V povolání našeho společenství byly vždy dvě tužby - aby se náš vnitřní život ubíral cestou modlitby a abychom na sebe brali odpovědnost a učinili zemi obyvatelnější. Jedno nejde bez druhého. Kdo následuje Krista, drží se pevně Boha a současně je plně s druhými lidmi. Modlitba je pokojná síla, která na člověka působí a nedá mu jen tak dřímat. Z ní čerpáme sílu

nezbytnou k tomu, abychom dokázali soucítit s druhými. Pro někoho může být modlitba o samotě velmi těžká. Krása společné zpívané modlitby - třeba jen ve dvou či třech - je neocenitelnou oporou duchovního života. Z prostých slov a opakovaných melodií může vyzařovat radost. Nepatří snad zpívaná modlitba k prvním darům našeho vzkříšení? Je úžasné, že v době, kdy jsme v mnoha zemích svědky ochabnutí víry, se nám Duch svatý dává především skrze společnou modlitbu.

Již v prvních letech naší komunity jsme s bratry začali zpívat. Tehdy jsem pochopil, že zpěv je nenahraditelná opora společné modlitby. Ve velké řeholní tradici, v níž vnitřní meditaci napomáhá lidský hlas, dokázala naše komunita najít nové hudební klíče k otevření bran duše. Jde o zhudebnění úryvků žalmů, citátů z evangelií... V Taizé se Slovo stalo zpěvem. Zpěvem pramene průzračně čistým pro ucho i pro rozum. Noty i slova chtějí být pokornými služebníky Slova. Prosté a čisté texty pracují jen s několika pojmy – radost, odpuštění, důvěra, pokoj, světlo, slitování... Modlitby chval a díkůvzdání se mění v ódy na radost. Tyto krátké a snadno zapamatovatelné sekvence proudem pronikají do největší hloubky lidské bytosti,až se něco prolomí a začne proudit „radost z nebe na zem".Tolik bratr Roger. Hudba z Taizé je zpěv duše i těla a oslovuje člověka, aniž by se snažilo hrát na city, upoutá, ale neuvězní. Tyto zpěvy můžeme slyšet ve velkých shromážděních, jejich krása však vynikne i v menších skupinkách. To vysvětluje, proč se tak rozšířily. Zpívají se ve farnostech a sborech po celém světě. Hudba je univerzální jazyk; nikdy nebyla tato věta tak pravdivá jako díky Taizé. Zpěvy se staly nástrojem společenství, ale nejpozoruhodnější na těchto zpěvech, které mají nevý-

no. Jsou tam totiž civilisté a historické památky. Je to tedy na vás. Za pomoci střelby z pušek budete dobývat jeden dům za druhým, jednu ulici za druhou. Zahyne vás mnohem víc, ale nedá se holt nic dělat. Humanita je humanita." Bombardování Drážďan a dalších německých měst nebyl zločin. Byla to tragická událost z mnohých tragických událostí Druhé světové války. O pomstě nemůže být řeč. Aby se jednalo o pomstu, museli by spojenci znovu zprovoznit koncentrační tábory a plynové komory pro poražené. Ještě jedna poznámka. Ve spojeneckých armádách bojovalo mnoho československých vojáků. Hodně našich letců tvořilo posádky Liberatorů , B 17 a dalších letadel , která bombardovala německá města. Mnozí naši letci obětovali své životy, aby osvobodili svou vlast. Ti, co přežili a vrátili se domů, skončili často v komunistických lágrech. Psát o bombardování německých měst včetně Drážďan jako o zločinu je zneuctění památky těchto hrdinů.

František Hoř

slovnou melodickou osobitost, je ... jejich schopnost navodit ticho. Ticho po zpěvech z Taizé je ještě modlitba. Bůh rozumí každému jazyku. Když jsi v tichosti u Boha, už je to modlitba. Tvoje rty zůstávají zavřené, ale mluví tvé srdce. Koncem padesátých let začíná přicházet do Taizé mnoho mladých lidí. Celá myšlenka Taizé, křižovatka jazyků, církví, osudů je obsažena ve slovu Smíření. Být tmelem smíření křesťanů s jinými křesťany a hlavně lidí s Bohem i se sebou. Srdcem Taizé je kostel, který nese příznačné jméno – Smíření. Mohutná budova postavená roku 1962 a v letech 1990 – 1991 rozšířená. Kopec v Taizé není místem oslňujícího zjevení. Příliš mnoho je těch, kteří sem přicházejí zranění krizemi v rodinách, oslepeni pochybnostmi, tápou v životě, který jim připadá jako tunel. Ne náhodou se každou sobotu koná modlitba na způsob velikonoční vigilie, slavnost světel. Účastníci rozžínají svíčky, kteří všichni drží v ruce. Pomaloučku proniká temnotou souhvězdí světýlek. V zářivém velikonočním jitru je náhrobní kámen odvalen. A bratr Roger ujišťuje: Když na tebe nalétají tvoje temnoty, zůstává stále jeho světlo, proniká až do tvé tmy. Komunita se vždy bránila tomu, že by měla být nějakým hnutím nebo školou víry. Taizé prostě každého zve, aby si vyhrnul rukávy tam, kde žije, ve své zemi, ve své farnosti ve škole či rodině. V Taizé jsou spartánské podmínky, jednoduché

ubytování, skromné jídlo, ale co na tom! Zde poutníci hladoví po věcech náročnějších, Ostatně dokázat takto nakrmit, po dlouhá léta, desetitisíce lidí se rovná zázraku. Připravuje se zde asi jeden milion jídel za rok. Když zavřeme oči, můžeme vidět břeh Tiberiadského jezera, když Kristus pěti chleby a dvěma rybami nasýtil pět tisíc lidí.

Jaký význam má Taizé dnes? Bude-li mít Evropa také duši, a ne jen politické ambice a obchodní zájmy, bude za to zčásti vděčit Taizé. V době, kdy falešní proroci zvou mladé (ale i ostatní), aby svůj život postavili na písku úspěchu a materialismu, budou někteří z nich snít o tom,že svůj život postaví na skále evangelia. Je překvapující, že řeholníci, kontemplativně založení muži dokázali nejsilněji zapůsobit a působí na evropskou a světovou mládež. Bratr Roger začlenil do řeholních pravidel tuto výzvu – měj v sobě stále prostotu, radost, radost milosrdných, radost bratrské lásky. Všichni, kteří přicházejí do Taizé, jsou svědky že skutečně existuje úsměv, který je zde domovem. V průzračném pohledu bratrů můžeme čist veselí, dobrotu, šlechetnost. Nejpodivuhodnější na tomto místě, kam se hrnou tisíce lidí, je, že bratři dovedou dát každému pocit, že je jedinečný, že je pozván, že je Bohem poslaný. Celou Evropu i ostatní svět zaplavili věčnou svěžestí evangelia.

Jan Trnka
Pokračování přístě

Pěkná píseň

Velikonoční čas nám oživil a připomenul jednu z nejpěknějších písní evangelického zpěvníku, píseň "Bud' Tobě sláva ...". Pěknou, jednoduchou a zpěvnou melodii otextoval svého času Samuel Verner (1897-1976). Zachoval jí bibličnost a vkus, vložil poetičnost a splnil nesnadné nároky českého jazyka. Čeština se nesnadno zpívá: Má pevně stanovenou a pravopisem předepsanou délku slabik. Má pevně daný přízvuk slov. A navíc jsou přízvuk a délka slabik na sobě nezávislé. To například na rozdíl od ruštiny, kde přízvuk je vždy dlouhý a své místo ve slovu může měnit. Zkombinovat v české písni délku slabik s délkou not a současně i přízvuk slov s rytmem melodie je umění, dřina i kus štestí. Kde se to nepovede, tam zpěv škobrtá, což je v menší nebo větší míře údělem všech českých písní, bohužel často i kostelových. Kde se to povede, vzniká malý zázrak. Sám Bedřich Smetana až nostalgicky kdesi vzpomíná na svou árii pana Voka v Čertově stěně "Jen jediná mne ženy krásná tvář ..." jako na nejkrásnější a nejpovedenější vrchol své tvorby. A to právě proto, že se mu zde hudba i text doplňují a splňují nesnadné nároky českého zpěvu. Samuel Verner se přitom v naší písni vyvaroval i pokušení slovosledného, kterému ovšem i on někdy podlehl zejména v některých svých překladech. Naproti pevné délce slabik a přízvuku slov má totiž čeština naopak volný slovosled. Verš " Z mrtvých jenž vstal jsi, Tobě sláva bud" je proto gramaticky správný a hudebně jakžtakž přijatelný. Kdo by jej měl ale zpívat a luštit? Dojde-li proto někdy (a ó kéž brzy) v ČCE k revizi církevního zpěvníku, měla by píseň 346 zůstat nejen zachována, ale měla by se stát vzorem a výběrovou normou i pro písně ostatní.

Ilja Herold (iherold@upcmail.cz)

K článku Pomsta není sladká, je nekřesťanská.(ET– KJ 7/2010)

Bratr Kašper se velmi odmítavě vyjadřuje k bombardování Drážďan spojeneckými leteckými svazy . Myslím,že se dopouští velké chyby, když začíná od konce těch tragických událostí. Němci ve své velké většině odmítli Boha a zvolili na jeho místo ďábelského kaprála. Ten jim slíbil blahobyt a nový životní prostor - samozřejmě na úkor „, podřadné rasy". Také to brzy začal uskutečňovat. Nejmodernějším druhem zbraní - letectvem začal barbarsky napadat cizí města. Vymyslel pro to i nová slova. Coventrysieren, ausradieren. Česky to znamená vymazat město z povrchu zemského leteckými bombami. Ten seznam zločinů by byl nekonečný. Varšava, Londýn, Coventry, Rotterdam, Leningrad, Stalingrad. Při těchto náletech zahynuly desetitisíce obyvatel. Zmiňovat koncentrační tábory, plynové komory a další vraždění není snad třeba. Leč kolo dějin se otočilo a Němci začali na všech frontách ustupovat . Josef Goebels vyhlašuje v roce 1943 totální válku. Další čtenáře Němců včetně penzistů a čtrnáctiletých

kluků se chápou zbraně, aby zachránily tisíciletou říši. V jednom historickém filmovém dokumentu ukazují dámu středního věku, jak se učí vystřelit z panzerfaustu , aby zničila spojenecké tanky a jejich posádky. Je konec roku 1944 a první měsíce roku 1945. Na Velkou Británii a Belgii padají stovky řízených střel V1 a raket V2. Jsou záměrně cíleny na civilní zástavby měst. Znovu desetitisíce mrtvých. Hitler stále odmítá kapitulaci a slibuje novou zásračnou zbraň. Němečtí vědci usilovně pracují na atomové bombě.

Je vydán zákaz otevřených měst. Znamená to, že každé německé město se stává pevností a nepříteli má být kladen odpor do posledního živáčka. Spojenecká vojska jsou svědky dalších a dalších zločinů na civilním obyvatelstvu při ústupu wehrmachtu.

Teď se vyjádřím možná trochu drsně. Neumím si představit žádného spojeneckého velitele, který se postaví před tato vojska a řekne: „Milí pěšáci, před vámi se nachází město Drážďany, které z humanitních důvodů nebude bombardová-

K stému výročí narození RNDr. Jana Vondry

Dne 22. března uplynulo sto let od narození tohoto významného laického pracovníka ČCE. Narodil se v Proseči, vystudoval učitelský ústav v Litomyšli. Učil na školách v Břeclavi, kde spolupracoval s far. Janem P. Šebestou. V r. 1936 přešel do Brna, učil zde na několika školách, r. 1952 promoval na přírodovědecké fakultě MU, kde se stal asistentem na katedře anorganické chemie. Toto místo musel pro své přesvědčení opustit. Zvláštním řízením Božím byl přijat do podniku Vodního hospodářství, kde mohl pracovat na poměrně samostatném a skrytém pracovišti. Mohl se tedy dále věnovat svému hlavnímu zájmu, totiž práci v brněnském sboru. Pustil se hned do vytváření a vedení pěveckého kruhu Blahoslav a vedle toho do budování a vedení letního tábora Sázava, zprvu ležícího v obvodu sázavského sboru a později přeneseného na území novoměstské kazatelské stanice Blažkov. Ve vedení pěveckého sboru mohl navázat na přejný zájem o živý zpěv, který si z ciziny přivezl zakladatel sboru Václav Pokorný. Ten dal podnět k tomu, asi kolem r. 1888, aby evangeličtí studenti se věnovali cvičení čtyřhlasého zpěvu. Byl to především František Žilka, pozdější profesor na bohoslovecké fakultě, a J. B. Šimek, po studiích lékař a hymnolog. Z jejich úsilí vyrostl poznenáhlu smíšený pěvecký sboreček. Během let se v něm vystřídala řada sbormistrů, z nichž někteří neměli vnitřní vztah k naší církvi a k duchovnímu zpěvu. „Až, (jak čteme ve výroční zprávě brněnského sboru z r. 1939) našel si náš kroužek s pomocí Boží horlivého a poctivého pracovníka v dirigentu Janu Vondrovi. Jeho snaha o vzrůst sboru a zdokonalení zpěvu, jeho láska k duchovním písním vytvořila mezi členstvem takovou přátelskou družnost a chuť k práci, jakou si lze přát.“ Blahoslav měl brzy 57 činných bratří

a sester. Sbor zpíval nejen při místních, ale i při seniorátních celocírkevních příležitostech. Také při rozhlasovém vysílání služeb Božích, které začalo v brněnském rozhlase. Pořádal rovněž oblíbené zájezdy do mnoha sborů církve. Po druhé světové válce se br. Vondra za pomoci nadšených spolupracovníků zasloužil o vybudování již zmíněného letního tábora Sázava. Tábor se stal místem pro biblické vzdělávání a rekreaci nejen členů brněnských sborů, ale i pro sbory seniorátu a hosty, zvláště z řad mládeže z celé církve. Jak v pěveckém sboru, tak i v táboře vyžadoval br. Vondra jako zkušený kantor kázeň a pořádek. Spojil to ovšem s laskavou vstřícností vůči starým a nově přicházejícím účastníkům. Nenapodobitelné bratrské prostředí se mnohým vtisklo do srdce snad na celý život. Osobnost br. Vondry plná činnosti, strhujícího elánu a radostnosti zůstává tak ve vděčné paměti všech, kdo ho znali.

Br. Vondra zemřel 89letý v mysliborických ústavech. K stému výročí jeho narození svolali jeho syn Ing. Jan Vondra a Ester Marková na den 27. března do Brna, Blahoslavova domu setkání pamětníků jeho aktivity, zejména z řad zpěváků a „Sázavanů“. Sešlo se nás asi 140 z různých konců republiky. Bylo to krásné a dojmavé sejití přátel, některých třeba až po padesát i více letech. Zpěváci si mohli k osvěžení paměti zazpívat společně z předem rozeslaných partitur. Celý program moderovali manželé Jarek a Ester Markovi. Br. Jan Vondra ml. a s. Ester Marková připravili rovněž pěknou publikaci „Z pokladnice sbormistrova šuplíku“, příspěvek k historii pěveckého sboru Blahoslav s mnoha dokumentárními fotografiemi. Za tuto nemalou práci jim patří upřímný dík. A Pánu Bohu díky za vše, co jsme skrze milého br. Vondru, jeho obdarování a jeho dílo přijali.

Jan Pokorný

Britští ateisté chtějí dát zatknout papeže

Dva "skalní britští ateisté" chtějí dát zatknout papeže Benedikta XVI. při jeho letošní návštěvě Velké Británie kvůli "zločinům proti lidskosti", kterých se podle nich dopustil. Jde o údajný podíl nynějšího papeže na krytí pedofilních kněží v době, kdy byl předsedou vatikánské Kongregace pro nauku víry, oznámila včera agentura AFP. Podnět k britské justici a k Mezinárodnímu soudnímu dvoru v Haagu s cílem dosáhnout papežova zatčení chtějí dát britský vědec Richard Dawkins a britsko-americký spisovatel Christopher Hit-chens, sdělil včera Dawkinsův advokát v listu The Guardian. Papež má do Británie přijet v září. Bude to vůbec první oficiální ná-

vštěva hlavy katolické církve v této zemi. Agentura AFP citovala znalce mezinárodního práva z Oxfordské univerzity Dapa Akendeho, který řekl, že pokus obou aktivistů nemá šanci uspět, protože papež má jakožto šéf státu imunitu. V roce 1998 byl v Británii na základě španělského zatykače zadržen tehdy už bývalý chilský prezident Augusto Pinochet. Loni v prosinci zrušila tehdy už také bývalá izraelská ministryně zahraničí Cipi Livniová na poslední chvíli cestu do Británie, když tam na ni byl vydán zatykač z podnětu propalestinských organizací. Británie pak slíbila, že bude pomýšlet na změnu zákonů, které umožňují uplatňovat podobné zatykače.

www.krestandnes.cz

Inzerce

FS ČCE NOVÝ JIČÍN NABÍZÍ UBYTOVÁNÍ
Možnost rekreace ve dvou podkrovních pokojích. K dispozici je kuchyňka a sociální zařízení. Okolí: hrad Starý Jičín, zámek Kunín, hrad Hukvaldy, památková rezervace Štramberk, muzeum Tatra Kopřivnice, možnost turistiky v Beskydách atd.
Kontakt: 556 707 882, 732 638 517.

č. 9

Pozvánky

CO JE PODSTATNÉ V EVANGELICKÉ LITURGICE?

Tuto otázku si položí účastníci jar-ního studijního setkání, pořádaného evangelickou iniciativou Coe-na, které proběhne 22. - 24. dubna 2010 na faře ČCE v Krouně. Hlavním přednášejícím bude profesor Pavel Filipi, který představí hlavní teze své připravované knihy. Setkání začne ve čtvrtek 22.4. večerní modlitbou v 19 hodin a skončí v sobotu dopoledne eucharistic-kou bohoslužbou a obědem. Hlavní přednášku s koreferáty zarámu-jí diskuse a denní modlitby. Zájemci se mohou přihlásit u krounského faráře Davida Sedláčka (e-mail: sedl.david@centrum.cz, mobil: 603 186 128). Bližší informace včetně podrobného programu budou dostupné na http://coena.edunix.cz.

Karel Šimr

NOEMI
WWW.NOEMKA.COM

*** Seznamka pro křesťany**
*** Pobyty pro nezadané**

Přihlášeno přes 2000 osob z ČR a Slovenska.
Zaslání bližších info/příhlášky:

Tel/SMS: +420 777222877
info@noemka.com
Noemi, Na Mušce 1124, 53401 Holice, ČR

č. 7

EVANGELICKÝ TÝDENÍK - KOSTNICKÉ JISKRY
Vydává Kostnická jednota
Redakce a administrace v Praze 2, Ječná 19, PSČ 120 00, tel.: 224 919 607, e-mail: ET.KJ@worldonline.cz
www.evangelickytydenik.cz
Řídí redakční rada.
Redaktor: Ladislav Mečkovský
Uveřejněné příspěvky nemusí vždy vyjadřovat stanoviska vydavatelů.
Nevyžádané materiály redakce nevrací, ani neuschovává.
Celoroční předplatné 481 Kč, jednotlivé číslo 13 Kč. Č.ú.: 228961190/0300
Tiskne Grafotechna
Distribuci provádí společnost *Mediaservis s.r.o., Zákaznické centrum, Moravské nám. 12D, 659 51 Brno. Příjem objednávek tel.: 541 233 232, fax: 541 616 160, e-mail: zakaznickacentrum@mediaservis.cz, příjem reklamací: 800 800 890.
*A.L.L.Production s.r.o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9, tel.: 234092851
Registrační číslo MK ČR: E 365
ISSN 0139-505X

Bohoslužby

CHRUDIMSKÝ SENIORÁT

Českobratrská církev evangelická

BRANDÝS NAD ORLICÍ, Ne 8.30
Českých bratří č. 223, f L.Ondra
BUČINA , Ne 10.00
Bučina č.1, f L.Chaloupka
BUKOVKA, Ne 9.30
Bukovka č.59, f M.Grombřířk
ČÁSLAV, Ne 9.00
J.Karafiáta č.159, f Pavel Jun
ČESKÁ TŘEBOVÁ, Ne 9.00
Riegrova 23, f J.Nečas
DVAČKOVICE, Ne 9.00
Dvačkovice č.32, f Jan Machala
DŽBÁNOV ÚSTÍ NAD ORLICÍ, Ne 10 h
Voděradý-Džbánov č.4, f J.Kvapil
HEŘMANŮV MĚSTEC, Ne 9.00
Zahradní 537, f J.Plecháček
HOLICE V ČECHÁCH a,b,c,e 9.00
Hradecká 3, a D.Ženatý
HORNÍ ČERMNÁ, N e 8.45
Horní Čermná č.2, f J.Keller
HRADIŠTĚ, Ne 9.30
Hradiště č.15, f J. Kučera
CHOCEŇ, Ne 10.00
Žerotínova 94, f M.Ondrová
CHRU-DIM, Ne 9.00
Pardubická 324, f A.Lavická
CHVALETICE, Ne 10.00
Hornická Čtvrť č.65, k M.Středa
LANŠKROUN, Ne 9.00
Českých bratří č.654, f F.Tomeš
LITOMYŠL, Ne 9.00
A.Tomíčka 69, f V.Pleskotová
LOZICE, Ne 10.00
Lozice č.53, k B.Teř
OPATOVICE Ne 9.00
Opatovice č.5 , k L.Bárta
PARDUBICE, Ne 9.00
Hronovická č.25, f D.Ženatý
PŘELOUČ, Ne 9.00
Českobratrská č. 86, f H. Schusterová
SEMTEŠ,Ne 10.30
Semteš č.69 , k J.Ruml
SLOUPNICE, Ne 9.00
Dolní 80, f P.Peňáz
TRNÁVKA, Ne 8.45
Trnávka 66, f.M.Hubner
VILÉMOV U GOLČOVA JENÍKOVA, Ne 10.00
Vilémov u Golčova Jeníkova 162, k B. Smetana
VYSOKÉ MÝTO, Ne 9.00
Javornického 49, f L.Havelka

Církev bratrská

BYSTRÉ, Ne 9.30
Bystré č.82, k R. Toušek
ČESKÁ SKALICE, Ne 9.30
Tyršova 285, k P. Asszonyi
NÁCHOD, Ne 9.30
Purkyňova 584, k R. Staněk
NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ, Ne 9.00
K Sirkárně 1506, k J. Hábl
TRUTNOV, Ne 9.00
Lomní 103/9, k J. Šrámek
ČESKÁ TŘEBOVÁ, Ne 9.00
Tykačova 1183, k P. Kučera
HRADEC KRÁLOVÉ, Ne 10.00
V Kopečku 89, k M. Legát
CHRU-DIM, Ne 9.00
Slezská 514, k P.Jelínek
LITOMYŠL, Ne 9.00
Nádražní 526, k D. Smetana
VYSOKÉ MÝTO, Ne 10.30
Javornického 49, k P.Pýter
PARDUBICE, Ne 9.00
Lonkova 512 – Archa, k S. Jindra

Bratrská jednota baptistů

PARDUBICE, Ne 9.00
Sladkovského 521/38, k L. Šíp
VYSOKÉ MÝTO, Ne 9.30
Pražská 72, k V. Zeman

Dorkas nabízí studium

Vyšší odborná škola sociální a teologická – Dorkas v Olomouci nabízí denní tříleté studium oboru „Sociální a diakonická práce“, připravující k výkonu profese sociálního pracovníka s kvalifikací podle zákona o sociálních službách. Specifickou profilací tohoto vzdělávacího programu je příprava na sociální práci realizovanou v diakonických organizacích, případně podle osobních dispozic studenta pro uplatnění v křesťanských zařízeních volnočasových aktivit či přímo v církevní sféře v oblasti

katechetické, evangelizační nebo pastorační služby. Příslušnost k některé církvi není podmínkou přijetí, uchazeč by však měl mít kladný vztah k diakonickému zaměření vzdělávacího programu a respekt ke křesťanskému zaměření školy. Přijímací řízení probíhá formou individuálního pohovoru na základě motivačního dopisu. Uzávěrka přihlášek pro první kolo přijímacího řízení je 21. května 2010, přijímací řízení proběhne 8. června 2010. V případě volné

kapacity se bude konat 24.8.2010 druhé kolo přijímacího řízení, bližší informace budou zveřejněny po uzavření výsledků 1. kola. Součástí školní budovy je též studentská kolej. V rámci Týdne otevřených dveří, který se bude konat 26.-30. dubna 2010 vždy od 8 do 15 hodin, je možno si školu prohlédnout a pohovořit s jejími studenty a pracovníky.

Podrobnější informace o vzdělávacím programu a přijímacím řízení lze získat na www.dorkas.cz

Chotěboř pro důchodce

Rekreace seniorů od 18. do 27. června 2010.

Vítání jsou všichni senioři všeho věku.

Přihlášky v každé farní kanceláři

Českobratrské církve evangelické